

История на Масонството

Шотландският Ритуал в Куба

Най-добрият метод, за да се опишат нещата, е да се върнем към тяхното начало и внимателно да проследим развитието им.

АРИСТОТЕЛ

Масонството е напредък към светлината във всички насоки на прогреса – морален, интелектуален и духовен. Да си представим, че то може да се ограничи в тесния кръг на трите степени, е най-големият абсурд.

АЛБЕРТ ПАЙК

НАЧАЛОТО...

Изтекли са 167 години от основаването – на *27 декември 1859 г.* – на Върховния Съвет на Колон (Колумб), от 33-а Степен от Шотландския Ритуал, а негов законен наследник е *Върховният Съвет от 33-а Степен на Република Куба*.

Ordo ab chao – Редът възниква от хаоса. Това е девизът на Върховния Съвет на Република Куба и този девиз е завет към бъдещите поколения – завет за борба в името на един по-добър свят, по-сигурен и по-красив, в който човешките същества ще живеят в мир, свобода и хармония.

Историята на кубинското Масонство е свързана с историята на острова и всички превратности в развитието на кубинското общество и формирането на кубинската нация. Заедно с елита на нацията се формира и развива и кубинското Масонство. Най-известните кубински масони – изтъкнати учени, писатели, политици и пр., са все личности с определен личен принос в историята на страната си. В далечната 1859 е поставено началото и в това начало Масонските сдружения на остров

Гранде Антиля (днешна Куба) се формират под влиянието и с помощта на френски и американски Масони, в противоречиви връзки с метрополията Испания, чиито власти неведнаж ги подлагат на преследвания, дори на забрани, докато връзките с Братята от Испания и от Испано-Америка са плодотворни и обогатяващи.

През 1860 г. *Алберт Пайк*, Суверен Върховен Командир на Върховния Съвет за Южната Юрисдикция на САЩ, открива случайно сред документи, идващи от Луизиана и от Антилските острови, малко книжле, съдържащо описание на ритуали на 33-та Степен. За този документ се твърди, че отразява тайното учредяване на тази степен в най-големия от Антилските острови, тогава испанска колония.

Важен исторически извор е също така *Ръкописът от Сантяго де Куба* – става дума за Устав на Масонски Орден от Старите и Модерните Ритуали. *Чрез този документ от 10 януари 1806 г. се доказва законният и правомърен произход на Масонството от Шотландския Ритуал в Куба*.

Съществена роля за развитието на кубинското Масонство >>>

>>>

изиграва помощта на единомишленици сред емигрантите от френската колония Санто Доминго (остров Доминика – един от Антилските острови). За създаването и укрепването на новосъздадената структура подчертан принос има Жозеф Серно – Майстор с номер 103 в списъка на Великата Ложа на Пенсилвания.

След инвазията на Наполеон в Испания (1808) франкмасонството се обявява за държавно престъпление както в Испания, така и в испанските отвъдморски територии и Филипините. Под претекст за запазване на мира и спокойствието на „верните жители на остров Куба“ са експулсирани много от френските заселници, които не са натурализирани. Подложени са на преследване „франкмасонските секти“, като за целта се използват закони от XIV век – от времето на Хенрих (Енрике) III, в които франкмасонството е обявено за държавно престъпление.

Създава се тясна връзка между испанската държава и Римокатолическата църква с цел борба срещу франкмасонството и тази борба се насочва от Ложите на Пиринейския полуостров към отвъдморските Ложички. Чрез Кралски декрет от 24 май 1814 г. се обявява закриването им поради това, че дейността им представлява и е квалифицирана като държавно престъпление. Това принуждава Братствата и членовете им да приемат символични имена (псевдоними), зад които да скрият истинските си имена и положение – това междувпрочем съответства на испанските традиции в политическата конспирация. Създава се и система

за тайнопис и шифрирани съобщения.

Създаването на остров Куба на Камара на Високите Масонски Степени също става с помощта на френски съмишленици. Първата камара е основана на **2 април 1818 г.** в Хава на с името **Велика Консistorия от 32-а степен по Възприетия Древен Шотландски Ритуал**. Основателят е **Луис Хуан Лоренсо де Клуе д'Оберне**, Суверен Велик Генерален Инспектор и член на Ложата на Великия Ориент на Франция. Много от Масоните в Куба обаче остават недоволни от философската насоченост на Консistorията и се насочват към Върховния съвет-Майка в Чарлстон – между другото, за да избегнат обвиненията в сепаратизъм и за да се спасят от преследванията, на които са подложени от Постоянната изпълнителна военна комисия в Куба.

След възстановяването на Конституционния ред в метрополията Испания започват открити прояви на Масоните на острова – появява се открито емблемата на равностранныя триъгълник при официални поводи, като даже този символ открито се носи върху кокардите и шапките на военни и цивилни по време на различни мероприятия заедно с лозунга „Да живее Конституцията!“. На публични места се появяват и лозунги за Равенство, Братство и Свобода, държат се пламенни патриотични речи и пр. През 1821 г. в Хава и др. градове се издава и разпространява голямо количество Масонска литература и се честват изявени членове на Братството.

Още от началото на 1821 г твърдо се устоява целта да се създаде и регулира цялостна ритуална и организационна система за степените

>>>

Хесус Л. Армада Пеня, 33°, Суверен Върховен Командир на Куба.

>>>

от Шотландския Ритуал в испанската колония Куба. Заработват няколко Братства и Ложи на Великия Ориент на испано-американска територия. Проектът за създаване на такива Ложи се представя пред Великата Масонска Хунта, състояла се на ден 14 от първия месец на годината на светлината 5821 – т.е. **14 март 1821 г.** Тази хунта обсъжда общите регламенти, които по-късно се подписват и се полага клетва, чрез което се създава **Ложа на Великия Ориент на испано-американска територия** (според Стария Шотландски Ритуал на франкмасоните), както и **Велика Консistorия от 32-а степен**. В състава ѝ влизат много кубински масони, а Юрисдикцията ѝ се простира освен върху остров Куба, така също и върху щатите Флорида и Пуерто Рико,

както и върху независими цехове в т.нар. Нуева Еспаня (в колониалната епоха така се е наричала една голяма част от съвременен Мексико). Консistorията е имала широки пълномощия и е можела да присъжда различни степени и звания в населените места с разкрити Ложи.

Политическата география на Масонските дейности е била твърде обширна – тя имала за централно седалище Хавана, от къде-

то се осъществявали връзки с френските колонии, като се поддържали връзки и с Масоните от Европа – Испания, Франция, така и с тези от САЩ – Великата Испанска Ложа по Стария Ритуал в Ню-Йорк, франкмасоните от Париж и Магриг...

В своите дейности кубинските Масони отстоявали фундаменталните принципи на Масонството, изложени в Уставите и Конституцията на Консistorията: „... **Масонският ред изисква редовни срещи на Братствата, разпръснати по планетата Земя, с цел да се проповядват принципите на филантропията и хуманизма... Признава се и се приема съществуването на Върховния Създател – Автор и Велик Архитект на Вселената, който следва да се почита по достоен начин...**“ За Масоните религията не е поредица от >>>

>>>

ритуали и догми, а преди всичко един здрав морал, изразяващ се в практикуване на милосърдие и изява на различни добродетели, основани на братството между човеците... Две християнски максими потвърждават тези принципи: „*Отнасяй се с другите така, както искаш те да се отнасят с теб*“ и „*Не причинявай на другите това, което не искаш те да ти причинят*“. Съгласно принципите на Свободните Зидари „...*Върховният създател не е определен (дефиниран) и това е класически принцип на всички Братски институции... Свободните Зидари се стараят да избегнат всякакъв вид религиозен фанатизъм и нетолерантност*“.

В Общия Регламент на Ложата на Великия Ориент на испано-американските територии се посочва, че „...*пред всеки Масон стои дългът да допринесе за щастието и благополучието на своя народ. Така Ордените на Свободните Зидари... обединяват хора с високи добродетели, тясно свързани помежду си с взаимно уважение, доверие и приятелство – в съзвучие с обръщението „Брат“, което употребяват помежду си*“.

Както в Испания, така и в колонии-те, борещи се за своята независимост, Масонските кръгове действат и като тайни общества, разпространяващи новите доктрини за политическа еманципация. На острова започват да се развиват сепаратистките и патриотични тенденции: така например по време на Сесията на Масонските Ложички в Матансас, 17 юли 1823 г., се чуват призови като „Конституция или смърт“. Испанските колониални власти чрез своята агентура проследяват освободителните движения на южноа-

мериканския континент и на Антилските острови и по-специално влиянието на идеите, символизиращи чрез „слънцата и лъчите“ на Симон Боливар. Няма съмнение, че символите на Боливар са инспирирани от идеалите на Масонството – именно тези символи са добавени като улики в процеса срещу Свободния Зидар *Хосе Франсиско Лемус* и съзаклятниците от колумбийската армия през юни 1823 г. На този процес се посочва, че „конспираторите са изрвали някакви си смешни йерархични подредби със знаците на суверенността и невежеството“. Изтъква се също така, че клетвата, която съзаклятниците са полагали, е била: „...*клетва пред Великия Всемирен Бог и е гласяла: „Дори и да загубим живота си, ние ще освободим родината от чуждото владичество*“. Проницателният съдия-следовател Франсиско Дионисио Вивес си е давал сметка, че испанската революция от 1820 година също се е вдъхновявала и от идеите на Свободните Зидари от Ложата *Арте Реал* (Кралско изкуство). На континента и на островите колониалните власти започват преследвания и главно проследяване чрез агенти на дейността и членовете на различни Масонски сдружения и не след дълго следва пълно оръязване на свободите в Колониална Куба чрез създаването на 4 март 1825 г. на Постоянна военноизпълнителна комисия за остров Куба, натоварена да следи всички прояви на т.нар. „отклонения във вярата и разбойничеството“.

Въпреки това Масонски сдружения продължават да действат на острова – доказателство за това е процесът срещу конспираторите от „*Великия Легион на Черния орел*“

>>>

>>>

в началото на 1830 г. Като доказателство и улика за „вредното и развращаващо“ френското влияние над конспираторите се изтъква документ, издаден на Почитаемия Съвършен Брат **Хосе Хулиан Солис** с дата ден трети от десетия Масонски месец 5825 г. (3 декември 1825 г.). Като още едно явно доказателство за френския произход на кубинското Масонство и на конспиративната организация се сочи фактът, че е издаден „**В името на Светата Неделима Триада**“ – това според съдия-следователя доказвало, че кубинското Масонство е възприело каноните на френските и английските Масонски сдружения. Тази улика е открита в дома на Солис, а освен това обвиняемият е родом от Ню Олианс и е направил самопризнание, че документът е негова собственост. В същия процес са използвани и други уличаващи документи и така се потвърждава обвинението за франкмасонство.

На този исторически процес се произнасят смъртни и други тежки присъди, които не се изпълняват, а се трансформират в по-леки – включени са по-късно и във всеобщата амнистия, обявена от кралица Мария Кристина Неаполска – регентка на Испания от името на Бурбонската монархия. Така приключва първият цикъл в борбите за независимост на остров Куба, в които креолските Масони играят основна роля.

ПОД ЗНАКА НА ВЕЛИКИЯ ОРИЕНТ

Продължават да се развиват и укрепват Масонските сдружения на острова, за които официозната пропаганда винаги е поддържала тезата, че те подклаждат

Хесус Л. Армада Пеня, 33° и Митко Иванов, 32° пред паметника на Хосе Марти.

политическата и обществената нестабилност и че са огнища на конспиративна дейност. Все пак има и известна двойственост в поведението на властите, което се вижда от доклада на съдия Фернандо Каньедо до Губернатора на острова Федерико Ронкали, Граф де Алкой: „...Нашето законодателство изрично забранява тази дейност, но вярно е, че тези общества у нас, както и в САЩ, имат и някои допирни точки с целите, които и ние си поставяме в името на общественото благоденствие, а освен това членовете им се събират и провеждат дискусиите си публично... Залавянето, задържането и осъждането на техни членове,

>>>

>>>

чието единствено престъпление е стремежът да донесат щастие на себеподобните си, би могло да се оправдае единствено ако при разпитите се докаже, че техните сдружения всъщност си поставят недвусмислено някаква политическа или религиозна цел“.

През 1857 и 1858 г. се разкриват две Ложиче **Братство номер 1** и **Предназначение номер 2**, свързани с Рицарите от Кадош и подчинени на Великия Реформиран Ориент. Поименният списък на Братята, които изграждат основите на бъдещия Висок Корпус от Шотландския Ритуал на остров Гранде Антиля (Куба), включва имена на изявени адвокати, артисти, журналисти и интелектуалци: Педро Феррер Ланда (**Некар**), Хосе Бонастра (**Суса**), Хуан Рафелас (**Лот**), Хуан Мануел де ла Крус (**Обег**), Хосе Поликарпо Колумбие (**Елиал**) и много други, подбрали „войнски имена“ както заради конспирацията, така и за да докажат високите си нравствени идеали.

Дори се появява печатна публикация с название **Учредяване на Ложиче на Великия Ориент и Върховен Съвет на Колон**. Тази публикация носи и печат на Великия Съвет: „**Върховен Съвет 33-1858 – Deus peitque jus**“ и двуглав орел. В края има дори кръгъл печат с инициали Х.П.К. (Хосе Поликарпо Колумбие) – Велик Командир. **Хосе Поликарпо Колумбие** е един от малкото стари Масони останали да живеят на острова. Той е виден специалист по гражданско право, адвокат и преподавател в университета „Сан Херонимо“ в Хавана. Удостоен е с достойнството на Суверен Върховен Командир. Бил е упълномощен да представя Ложиче в САЩ и други страни.

Защо се приема името Върховен Съвет от 33-а степен Колон (Колумб) на създадения Върховен Съвет: това име не обособява нито географска, нито Масонска територия и твърде скоро този съвет ще се прибрати (присъедини) към други сдружения в Санто Доминго и в други Антилски острови, само че при условие че те ще бъдат зависимо свързани със Съвета, чието седалище е в Сантяго де Куба. Учредяват се също така Корпуси или Олтари към Върховния Съвет на Великия Ориент Колон (Клумб), за които за щастие са запазени ценни изворни документи.

Не може да не се отбележи и себеотрицанието на Брат **Андрес Касарг** като Масонски лидер на Суверенните Велики Генерални Инспектори от 33-а степен, който постигнал компромис със североамериканския Командир Алберт Пайк, щото символчните Масонски камари на Антилските острови да имат свой суверенитет – нещо, считано за невъзможно под знака на Великия Ориент.

Касарг взел за модел на учредените от него сдружения Неаполския Устав, който обаче така и никога не могъл да се приложи към Ложиче на Великия Ориент на остров Сицилия, за които бил предназначен. В Куба обаче във Върховния Съвет на Колумб са повярвали на законната сила на този устав и са го спазвали.

Конституцията на Кубинския Върховен Съвет е инспирирана от този устав и тя е одобрена и подписана от учредителите на 27 ноември 1858. След почти една година сравнително нормално протичане на дейността на Съвета Командирът Алберт Пайк сметнал, че Брат Касарг е действал нелегитимно и упълномощава през 1861 г. доктор >>>

Con verdadero afecto Fraternal
dedico este libro al Ilustre
Hno. Ivanos Mitko Kirilov
que dan comienzo a verdaderas
Logias Fraternales.

Jesús L. Armada Peña
Hoberto Van Comendador
La Habana 16-6-2005
Armas

„С истинска Братска обич посвещавам тези редове на Бр. Митко Кирилов Иванов за да дадат начало на истински братски връзки.“
Хесус Л. Армада Пеня, Суверен Върховен Командир,
Хавана, 16.06.2005 г.

>>>

Висенте Антонио де Кастро и Бермудес, с бойното име Виреато Алфонсо де Ковадонга, да провери редовността на учредяването на Върховния Съвет на Колумб и „...да възстанови мира и хармонията“.

По този начин в ръцете на един крелолски сепаратист се поставя бъдещето на Масонското движение на острова. Благодарение на образованието си на философ и познаването на чужди езици г-р Де Кастро създава почти съвършени литургични текстове съгласно Шотландския Ритуал. Класифицира 33-те степени в четири категории: **Начално образование** – от Първа до Пета Степен, за усвояване на Символичното Масонство, за изучаване на Човека и Света;

Средно образование – от Шеста до Осемнадесета Степен на Розата и

Кръста – за изучаване на правата и задълженията на Човека; **Висше образование** – от Деветнадесета до Тридесета Степен – на Ареопага на Кадош, относно начините да се използват придобитите знания, и накрая **Нормално образование** – от Тридесет и първа до Тридесет и трета степен – в Управленските камари на Върховния Съвет за изучаване организацията на Ритуала.

Де Кастро заявява: „...Ние не сме властваща доминираща асоциация, която превръща науката в своя собственост, нито пък революционна хунта,

която се опитва да руши. Ние сме сдружение от мъдри хора, които искат да обучават за Истината, за да може **Добродетелта и Честността да управляват Света... ние подбираме избраниците, които да стоят начело на прогреса, да проучват проблемите и да преценят кое и как може да се направи, за да се избегнат за Света лутанията, да му се помогне да различи истинското от лъжовното, съмнителното от вероятното“.**

Поставеният проблем за легитимността на Високия Корпус на Колумб предизвиква оттегляне (оставка) на Касарг и дълбока криза в кубинското Масонство и след много перипетии Масонските сдружения в Куба успяват все пак да постигнат консолидация, при която Де Кастро се оттегля и начело отново застава Касарг.

Касарг има амбициозни

>>>

>>>

плановете за експанзия към френския остров Сан Томас и към други Антилски острови, но заболява и не успява да ги осъществи. Появяват се френски претенции от името на Ложата на Искрените сърца (*Logia des Cœurs sinceres numero 7*). Междувременно събитията в метрополията Испания (детронирането на Исабел Бурбонска II – „славната революция“ от 1868 г.) отново водят до подновяване и укрепване на братските връзки с испанските Масони и с т.н. интегристи, докато отново не излиза на дневен ред борбата за независимост.

Трудностите, които възникват пред кубинските масони са отражение и на политическата криза на страната. След преодоляването им, *Върховният Съвет на Колумб укрепва, благодарение на сътрудничеството между Масонските сдружения по трудния път на борбата за независимост.*

Накрая се осъзнава необходимостта от едно универсално обединяване (конфедериране) на Върховните Съвети от Шотландския Ритуал. Съгласно решението на Универсалния Масонски Конгрес в Лозана от **30 април 1876 г.** се учредява **ВЪРХОВЕН СЪВЕТ НА КОЛУМБ ОТ 33-А СТЕПЕН ЗА КУБА И ДРУГИТЕ ОСТРОВИ ОТ ИСПАНСКА ЗАПАДНА ИНДИЯ.**

За съжаление настъпват времена на сериозните трудности – схизми, дисидентство, появата на два Върховни Съвета, посредничеството на испанските Масони и пр. Това става в период на изострена политическа криза в страната, както и на изострени идеологически противоречия сред кубинските борци за еманципация и независимост на острова – период на взаимни обвинения и

вътрешни борби, отразени както в гражданската преса, така и в Масонски публикации от онова време.

В края на крайщата се провежда *Велика Асамблея през 1882 г.* и се обособява Трестранна комисия (Триъгълник с пълномощия за учредяване). С пълен Ритуал и полагане на клетва на 29 октомври с.г. се обединяват Консistorиите Сантиаго номер 1, Съветът на Рицарите от Кадош Хавана номер 3 и Суверенните Съвети на Розата и Кръста, Истинният Съюз номер 5 както и Братска Обич номер 6. Произнася реч новият Суверен Върховен Командир, Брат *Суасо Рендон*, който изразява твърдото си намерение да осъществи целите на Шотландския Ритуал. Едновременно с това представя и програма за законодателни мерки предвид разпространение на Юрисдикцията над испанските Антилски острови, както и за да се прекратят дисидентските тенденции и да се постигне обединение на Масонските Сдружения от Шотландския Ритуал. Сред ефективните членове на тогавашния Върховен Съвет фигурират именити интелектуалци и политически дейци както от столицата Хавана (Мигел Хенер Ринкон, Хуан Бернардо Ечевария, Хуан Игнасио Суасо и др.), така и от Сантяго де Куба, Гуантанамо, Пуерто Падре, Пуерто Рико, дори и от Мексико.

Труден е пътят към обединението, което претърпява рецесия поради правителствена забрана, наложена с Декрет от 4 април 1895 г на Генералния губернатор на острова: това е забрана за свикване на Ложите поради обявеното извънредно военно положение. За щастие не се възпламенява отново тлеещата гражданска война. Въпреки забраната дори в най-критичните дни символичният >>>

>>>

цех *Пагилъя* (пец) от Хавана поддържа живецата на Масонския идеал. Заслугата е главно на Великия Майстор *Хосе Сигре Фернандес*, със степен 33 и символичното име *Улъя* (възлен), който укрепва престижа на кубинските Масони в онези критични дни.

ВЪРХОВЕН СЪВЕТ НА НЕЗАВИСИМА КУБА

Реорганизацията при започването на новата политическа ера, белязана с края на испанското владичество, започва още на 1 януари 1899 г., когато се смъква знамето на предишната метрополия. На този ден едно официално представителство на Камарата от 33-а степен поздравява Генералния временен Губернатор на Североамериканската окупация – като представител на висшата власт в страната по това време. Постава се проблемът за приемствеността в по-нататъшното съществуване на Високия корпус. Вече се знаело, че се очаква в четвъртата неделя от месец март да се проведе годишна сесия, за да се поднови дейността на отделните Ложи. В продължение на 4 години дейността им била прекъсната поради забраната на колониалните власти.

Още преди края на 1899 г като птицата феникс се възраждат три от Корпусите: *Съветът Справедливост номер 5* от гр. Матансас, *Съветите на Розата и Кръста номер 23* и *Съветът Хуманност номер 36* в гр. Сиенфугос. Броят на Масоните не е бил голям, но затова пък качеството е било определящо, а не количеството.

Най-важната задача в новите условия била да се направят поправки в Конституцията, в Устава, както и да се помис-

ли за Наказателно-процесуалния кодекс за Масонството от Шотландския Ритуал. *Д-р Мигел Хенер* става новият Велик Командир, но той скоро си подава оставката. Появяват се проблеми, свързани със сдруженията в Пуерто Рико, Бостон и други Ложи от САЩ, попадащи под Юрисдикцията на Върховния Съвет-Майка на Света. Следва един продължителен „*via crucis*“ – ходене по мъките, подобно на „кръстния“ път на Спасителя – главно поради икономически трудности. През републиканския етап на страната тези трудности дори се задълбочават и това коства много усилия на Върховния Съвет на Колумб, за да продължи дейността си.

На 27 декември 1899 г. (дата на учредяването на Върховния Съвет през 1859) се открива мемориална плоча по случай историческото събитие. На тази плоча наред с тевтонския кръст в червен цвят със златни букви са изписани имената на Великите Командири, участвали в Учредителната Хунта, както и името на Андрес Касарг и гумите: „*Който влезе тук, да търси само морал и милосърдие, а който излезе оттук, да отнесе със себе си мир и толерантност*“.

При все това „кръстният път на мъките“ продължава – в източната провинция на острова Масоните отново се разделят. Много са трудностите и превратностите в развитието на историята на Масонството на острова по време на Кубинската Република. Така през 1920 г. нов импулс за Масонството от Шотландския Ритуал е конгресът в Камагуей и последвалите нови конгреси и събирания. Въпреки трудностите Върховният Съвет на Колумб се радва и на международен престиж по време на Световни

>>>

>>>

международни конференции – Брюксел 1907, Вашингтон 1912 и Световните Конгреси на Ритуала, проведени между 1914-1918 г.

По време на Четвъртата Международна Конференция на Върховните Съвети в Париж през 1929 г. Върховният Съвет на Колумб постига съгласие за промяна на името си в съответствие с новото политическо положение на страната – съгласно поправка в Конституцията се приема за кратко едно твърде дълго название: *„Върховен Съвет от 33-а Степен и последен за Република Куба, от Стария Възприет Шотландски Ритуал (Конфедеративен)“*. Това дълго и сложно име остава за кратко време и отново е възстановено предишното име – Върховен Съвет на Колумб.

Отново следват години на несигурност и смутове и съответно промени, свързани с официалната представителност на *„Върховния Съвет от 33-а Степен за Република Куба“*. Постоянно се сменят ръководители и личен състав през настъпилите тежки години за страната – тиранична диктатура на Мачадо – жесток период на терор и погазване на човешки права и свободи.

В навечерието на 1935 година в Масонското издание „Болетин“ се публикуват пророчески слова:

„Само доброто образование позволява на Човека да се радва на Доброто и да преодолее Злото и затова в настоящия момент Масонството единствено може да позволи на смъртните да преминат пътя на Добродетелта и Честността... Навсякъде, където има тиранни и тирания, Масонството е преследвано, защото тиранията е робство,

а Масонството е Свобода...“

Въпреки всички трудности продължават усилията и събиранията, посветени на укрепването на универсалността на Ритуала – събирания на Великите Командири на Америка. Правят се опити за контакти и сътрудничество с Великите Командири от Мексико (1946) и от Карибския басейн (1948). Следват и други международни срещи – 1950 в Мексико, 1951 в Хаваи, 1953 в Буенос Айрес и др. Създава се Информационен Офис на Върховните Съвети – с цел събиране и разпращане на информация между Върховните Съвети. Островът преживява много бурни времена на радикални промени – между тях и кубинската революция, оглавена от Фигел Кастро, в която с искрено желание за прелом в борбата в името на универсалните идеали – човешко достойнство, свобода и справедливост се включват немалко кубински масони.

На *27 декември 1959 г.* тържествено се отбелязва и стогодишният юбилей на Върховния Съвет на Република Куба. По този повод *Франсиско Понте Домингес*, Велик Суверенен Командир, номер 386 в списъка на Масоните, принадлежащи към Върховния Кубински Съвет от 1859 до 1960, заявява: *„...през своето първо столетие Върховният Съвет от 33-а степен на Република Куба е постигнал една вечна и неувяхваща слава... Въпреки че сега времената са различни... остава вярата във вечните принципи на Свободата, Равенството, Братството и Светското възприемане на света... с всичко това Орденът на Братството ще продължи да бъде благодатен извор на Добро за целия цивилизован свят“*.

Бр. Митко Иванов, 32°

Масонството в Израел

История * Традиции * Настояще

Брат Димитрин Рагев, 32°

Парк и паметник в признателност към българския народ в град Яфо.

На 20 октомври 2003 год. В.А.С.С.П.З. на Израел отбеляза 50-годишнината от своето инсталиране. Светлината там е внесена през 1953 год. в Йерусалим от Стария Велик Майстор на Великата Ложа на Шотландия (основана през 1736 г.) лорд Елджин – граф на Елджин и Кинкардайн. С този акт, 5 години след създаването на държавата Израел, всички работещи по тези земи Масонски формирания (под Юрисдикцията на Египет, Франция и Германия) се обединяват в

една Велика Ложа, без значение на произхода, расата и вероизповеданието на своите членове. Сега тази Велика Ложа, в състава на която влизат общо 50 дъщерни Ложи (18 в Тел Авив, 8 в Йерусалим, 10 в Хайфа, 9 в Ориент „Север“, 10 в Ориент „Централен“ и 5 в Ориент „Южен“) има признания от над сто Велики Ложи от цял свят.

Освен „свещената земя“ Израел наричат и „страната на емигрантите“. Разнообразието на неговото население е отразено и в голямото

количество „чуждоезични“ Ложи. Заедно с официалните (иврит и арабски), голяма част от Братята работят на шест групи езика: английски, френски, испански, немски, италиански и турски.

Тези Ложи се различават не само по езика, но и по начина на провеждане на ритуалите си. Староеврейски и арабскоговорещите Ложи обикновено работят по английските ритуали. Чуждоезичните Братя използват Ритуалите, обичайни в техните държави. Емигрантите от ЮАР и Зимбабве ползват Ритуала на Холандските Ложи. Говорещите испански език работят по Ритуали от Латинска Америка и Испания.

По този начин в обществото на Израел, Масонството е една от малкото институции, която активно подпомага по-доброто разбиране между различните етнически и културни сегменти, особено между еврейските и арабските Братя, а също асистира социалната интеграция на емигрантите.

>>>

>>>

Три книги на Светия Закон са отворени една до друга над олтара във всяка Израелска Ложа: Библия на староеврейски език (TANACH), християнската Библия и Коранът. Официалният знак на Великата Ложа загражда символите от трите големи монотеистични религии: еврейската звезда на Давид, християнският кръст и сърповидният мюсюлмански знак – всички преплетени в рамките на квадрат и компас.

Великата Ложа и Върховният Съвет са със седище в Тел Авив, но Масонски храмове има във всички по-големи градове от Назарет до Ейлат.

Няколко пъти в годината Братята се срещат в Йерусалим и извършват ритуална дейност в т.нар. „Зала на Масоните“, намираща се в каменоломните на крал Соломон. С провеждането на Ритуали в тази пещера може да се обясни и написаното в Библията: „някакъв звук на метални инструменти беше чул при парцела за строеж на храма“.

До XV век пещерата е била използвана като склад за вълна и се наричала „пещерата за памук.“

Отворът на пещерата е бил запечатан от турците през 1542 г. при пос-

Израел Бенбасат, 33°, Суверен Върховен Командир на Израел и Димитрин Радев, 32°.

трянването наново на стените на Йерусалим. След това тази пещера е била случайно преоткрита през пролетта на 1854 г. от Брат г-р Бъркли, американски лекар, докато се разхождал в този район със синовете си и кучето. Кучето явно усетило нещо особено и поведението му накарало Брат Бъркли да предприеме разкопки. Впоследствие той изследва пещерата и тя е отворена отново.

По време на британското владение от скалата в пещерата са изрязани големи каменни блокове и изпратени към различни страни за да служат като крайъгълни камъни на новоизградените Масонски Ложи.

Легендите разказват, че когато римските легиони,

под командването на Тутус, са поставили Йерусалим под обсада, Братята Масони са заровили в тази пещера различни ритуални принадлежности и инструменти. Ако това е истина, те рано или късно би трябвало да бъдат открити

Изграденият от Соломон храм през X век пр.н.е. става прототипен в Масонската традиция. Храмът на Соломон се появява в ритуалите на Старите Приети и Признати Зидари от Средновековието до днешни времена.

През 586 г. пр.н.е., храмът на крал Соломон е изцяло унищожен и малко по-късно (през V век пр.н.е.) построен наново от крал Ирод и много уголемен.

>>>

>>>

В днешно време западната стена (известна като „стената на плача“) е поразителна останка на храма на Хирам. След обединяването на Йерусалим през 1967 г. достъпът до тази свещина е отворен и е превърнат в място за поклонение на вярващи от цял свят.

Друго място в Израел със силни Масонски връзки е град Хайфа, основан от Тамплиерите, в който е изграден и Световният център (храм) на бахаите. Основното верую на бахаите – за наличието на единен за всички религии Велик Архитект на Вселената, както и използваните от тях знаци и символи, съвпада изцяло с философията на Масоните.

*
* *

До тази земя и история имах щастието и аз да се докосна. Това беше в началото на м. май 2005 г. по семейна покана от приятели за присъствие на „бармицва“ – т.нар. духовно кръщение за момчетата, навършили 13 години.

Това бе един близо 4-часов ритуал с начало в 6 часа сутринта в местната Синагога. Ръководи се от равин и сановниците му. В него участваха над 120 мъже. Жените имат

С Великия Майстор и Великия Секретар на Великата Ложа на Израел.

правото само да наблюдават – скрити зад стъклена стена и полупрозрачна завеса.

Ритуалът се водеше на староеврейски език, който пишещият тези редове за съжаление не владее. Но въпреки това и от практиката ми като Майстор на Церемониите установих поразителна прилика с Ритуалите на С.П.Ш.Р., провеждани в България. Действието премина през 4 основни етапа, всеки от които почти изцяло съвпаднаше с тези при посвещаването в 4-та Степен и преминаването в 14-а. Поразително познати се оказаха и следващите три части от „бармицвата“, които (наблюдавайки действието) съвпаднаха с логика-

та при преминаването от 5-а до 18-а Степен; от 19-а до 25-а и 26–30-а Степен на С.П.Ш.Р. Познати се оказаха и повтаряните в края на всеки „етап“ слова, които за Братята от Шотландския Ритуал са пароли и опознавателни гуми за 4, 14, 18-а Степен.

Във финала на бармицвата 9 пъти бяха изречени свещени слова, известни нам като паролата за 30-а степен в С.П.Ш.Р.

*
* *

След по-малко от 20 часа по волята на Н.М.П. Брат Петър Калпакчиев проведех среща в седалището на Върховния Съвет на С.П.Ш.Р. на 33° и последна степен на Израел в Тел Авив.

>>>

>>>>

Приет бях първо от Стария Суверен Върховен Командир Брат Стефан Квайт, който, преди да погледне акредитацията ми от В.С. на България, поиска разпознавателните гуми (в момент на откровение бих казал, че споменът от вчерашния ритуал „бармицва“ и механичната памет ми помогнаха за безпроблемно извършване на „разпознаване“). Едва след това ми бе позволено да вляза в техния централен Храм, където бях официално

приет от новия Суверен Върховен Командир – Брат Израел Бенбасат, от Бр. Яков Тростлер – Върховен Генерален Секретар, и още трима членове на Върховния Съвет на Израел. Братята с радост приеха поздравленията и подаръците, предадени от С.В.К. на България Бр. Петър Калнакчиев, както и плакетите на „Колегия на Кардиналите“, „Съвет на Кадош“, „Събрание на Розенкройцер“ и на Ложата на свършенството „ТАНГРА“ – Ориент Добрич. Показана бе и готовността за даване на признание от Израел на Върховния Съвет на С.П.Ш.Р. на България. След това получих покана за участие в ритуал на „Колегия на Кардиналите“ в Тел Авив.

Към В.С. на Израел в момента работят: 10 П е р ф е к т н и Ложичи, 4 Събрания на Розенкройцерите и по един Съвет на „Кралската тайна“ – 25°, „Кадош“ – 30°, на „Върховните инспектори“ – 31° и „Колегия на Кардиналите“ – 32°.

След предва-

рително проучване бях въведен и в храма на Великата Ложа на Израел, където бях официално приет от Великия Майстор на Великата Ложа Бр. Сами Рафаели, Великия Секретар Бр. Виктор Серезо и от още двама члена на В.Л. на Израел. Там след получаването на официални писма и подаръци Братята изказаха признанието за Обединената Велика Ложа на България, ръководена от Бр. П. Пенков, както и това, че налице са десетки признания за Великата Ложа на България – ръководена от Бр. Н. Александров, дадени през периода след 1997 год., които до момента запазват своята актуалност.

В храма на Великата Ложа на Израел.